

Az őrsparancsnok úr

(Egy csendőr naplójából)

Őrsparancsnok úr székely ember volt.
Határozott, katonás és kemény...
Ha szolgálatban a faluban járt,
Eltűnt minden duhajkodó legény.

Fukar volt szóban. Keveset beszélt.
Mosolyogni is ritkán láttuk őt;
Mélységes bánat nyomhatta szivét,
Került vígságot... de kivált a nőt.

Lelke talán meg is volt fagyva már...
De rajta értük egyszer egy este,
Hogy a szemei könnytől ázóttak
S zokogástól rázkódott a teste.

Szülőföldjéről, bérces Erdélyből,
Levélben írta hű arája:
Nincs már madárdal havasok alján,
Gyászban sír Erdély szép hazája!

Hieronymi Lajos